

TWO Chapter 544 ออกจากเมืองเทียน

จิง

โอหยางโชวรับสมัครฐเจ้อโดยตรง แทนที่จะจัดการพร้อมกับ
ข้าราชการคนอื่นๆในเมืองเทียนจิง

ฐเจ้อไม่นำตัวเองไปเกี่ยวข้องกับ การต่อสู้ในระหว่างการช่วง
ชิงอำนาจภายในประเทศไท่ผิงเดิม เขามุ่งเน้นการทำงาน
ของเขาให้ดีเท่านั้น มันส่งผลให้เขาสามารถสร้างชื่อเสียง
และความเคารพในหมู่ข้าราชการระดับสูงได้อย่างน่าเหลือ
เชื่อ

เหล่าผู้มีความสามารถพิเศษและข้าราชการที่แท้จริงทั้งหมด
เริ่มมาคบหาและสร้างสัมพันธ์กับเขา

ดังนั้น เมื่อชูเจ๋อยอมรับดินแดนซานไห่แล้ว ข้าราชการเหล่า
นั้นก็ปฏิบัติตามเขา

บ่ายวันนั้น โอหยางโชวประกาศคำสั่งที่สามออกมา เนื้อหา
ของมันเกี่ยวข้องกับเหล่าข้าราชการในจังหวัดทั้งสอง

เหล่าข้าราชการจากราชสำนักเดิม นอกเหนือจากผู้ที่อยู่ใน
บัญชีรายชื่อขององค์กรข่าวกรองทั้งสองแล้ว ทั้งหมด
สามารถเข้ารับตำแหน่งต่างๆในจังหวัดทั้งสองได้

แน่นอนว่า ข้าราชการในจังหวัดทั้งสอง ทุกคนจะต้องปฏิบัติ

ตามขั้นตอนเดียวกับจังหวัดสุโขทัย พวกเขาจะถูกถอดออก
จากตำแหน่งเดิม จากนั้น กรมการปกครองจะรับพวกเขาเข้า
ใหม่

การสูญเสียจังหวัดก๊วยหลินไป มันได้สร้างประโยชน์ขึ้นอย่าง
หนึ่ง นั่นก็คือ เสียเวลาไม่จำเป็นต้องวิ่งวุ่นหาข้าราชการเพิ่ม
เติมอีก ข้าราชการ 1,000 คน ที่กรมการปกครองจัดเตรียมไว้
เพียงพอสำหรับการดำเนินจังหวัดสุโขทัยและจังหวัดเงินฮั่ว
นั่ว

.....

.....

โกอา ปีที่ 2 เดือนที่ 12 วันที่ 3

กำลังพลของกองทัพไท่ผิงเดิม 100,000 เดินทางออกจาก
เมืองเทียนจิง

พร้อมกับที่กองทัพประเทศไท่ผิงเดิมออกไป สถานการณ์ใน
เมืองเทียนจิงเริ่มชัดเจนมากขึ้น อย่างน้อยก็ในผิวเผิน ไม่มี
ใครสามารถจะต่อต้านคำสั่งของดินแดนซ่านให้ได้

เมื่อหยางสีวฉิงเห็นเช่นนั้น เขาก็รู้ว่าเขาค่อยๆ หลุดพ้นจาก
อำนาจการปกครองเมืองแล้ว มันถูกส่งผ่านไปให้กับลอร์ด
เว่ยบร้อยแล้ว ในเวลาเดียวกันนั้น เขาก็แยกตัวเองออกมาที่
คฤหาสน์ของเขา เพื่อเก็บข้าวของ เตรียมพร้อมสำหรับการ
เดินทางไปยังจังหวัดเล่ยโจว

ในวันเดียวกันนั้น กองทัพมังกรได้กวาดล้างจังหวัดเจิ้นอ้า
นทั้งหมดอย่างเป็นทางการ ในวันรุ่งขึ้น ไปฉีจะเริ่มเลือก
สถานที่สำหรับเป็นฐานบัญชาการของพวกเขา ในเวลาเดียว
กัน เขาจะช่วยกรมกิจการทหาร สร้างศูนย์บัญชาการกลุ่ม
กองทัพ

ในเวลาเดียวกัน ไปฉีจะทำหน้าที่เป็นทูตของโอหยางโชวใน
การติดต่อกับทูตของไปฮั่ว จางเลี้ยว พวกเขาจะปรึกษา
ปัญหาที่ทั้งสองดินแดนกำลังเผชิญอยู่ และสร้างความ
สัมพันธที่เหนียวแน่นระหว่างกัน

ในเวลาเดียวกัน การกระทำดังกล่าวยังมีวัตถุประสงค์เพื่อลด
ความเข้าใจผิดและเพื่อป้องกันการโจมตีกันเองตามแนวชาย
แดน

กองทัพมังกรจะย้ายเข้าสู่จังหวัดเงินฮ้าน ซึ่งพวกเขาถือเป็น
ระเบิดลูกใหญ่สำหรับนครรัฐหยุนหนานที่เพิ่งจัดตั้งขึ้น ไม่มี
ใครคิดว่า กองทัพซ่านไห่จะย้ายมาที่จังหวัดเงินฮ้าน เพื่อปก
ดินแดนสอดคล้องเท่านั้น

ก่อนหน้านี้ ดินแดนซ่านไห่และดินแดนสอดคล้องทำงานร่วม
กัน ในช่วงเวลาเพียง 3 วันสั้นๆ พวกเขาสามารถได้ทั้งจังหวัด
คุนหมิง ตอนนี้ หลังจากที่ได้จัดการกับประเทศไท่ผิงแล้ว ดิน
แดนทั้งสองทำให้พวกเขารู้สึกหวาดกลัวอย่างแท้จริง

วันรุ่งขึ้น นครรัฐฉวนเป่ยประกาศการจัดตั้งอย่างเป็นทางการ
ประสิทธิภาพของพวกเขาทำให้ทุกคนอ้าปากค้าง

แม้ว่าการสูญเสียจังหวัดกຸ້ຍหลินจะส่งผลกระทบต่อความคิดเห็นของคนทั่วไปต่อดินแดนชานไห่ แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่า การกลืนกิน 2 จังหวัดในครั้งเดียว เป็นพลังอำนาจที่แข็งแกร่งที่สุดในประเทศจีน

มณฑลฉวนเป่ย์ทำงานร่วมกับยฺนครรัฐเสี่ยงหนาน เพื่อเข้ายึดจังหวัดกຸ້ຍหลิน หลังจากที่เขาหมิ่นต้ากวนเหลินกลับมา เขาก็รีบติดต่อลอร์ดคนอื่นๆในมณฑล เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับการจัดตั้งยฺนครรัฐ

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลังจากที่เขาสนทนากับกงกำลังเข้าสู่ฐานที่มั่นดอกไม้เหี้ยวเฉา มณฑลฉวนเป่ย์ก็รู้สึกว่ เพียงแค่จังหวัดกຸ້ຍหลินมันยังไม่เพียงพอจะทำให้พวกเขาารู้สึกสบายใจได้

พวกเขาจึงจำเป็นต้องรีบจัดตั้งนครรัฐฉนวนเป่ย์ขึ้นมาอย่างเร็วที่สุด

ในขณะที่ข่าวนี้แพร่กระจายออกไป ทังทั้งประเทศจีนก็กลายเป็นวุ่นวาย

ด้วยเหตุนี้ รอบๆดินแดนซานไห่จากทางตะวันตกจนถึงตะวันออก จึงมีนครรัฐถึง 4 แห่ง ได้แก่ นครรัฐหยุนหนาน, นครรัฐฉนวนเป่ย์, นครรัฐเสี๋ยหนาน และนครรัฐหลิงหนาน

ในฉบับหลัง ภาคตะวันตกเฉียงใต้กลายเป็นที่สนใจของทั้งประเทศจีน

ดินแดนซานไห่จะฝายวงล้อมนี้ออกไปได้อย่างไร? นี่เป็นจุด
ที่ผู้เล่นทุกคนให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง ผู้เชี่ยวชาญบางคน
ออกมาอภิปรายเกี่ยวกับทฤษฎีของพวกเขา

ทางออกที่เป็นที่ยอมรับมากที่สุดก็คือ ดินแดนซานไห่จะเริ่ม
โจมตีจากทางตะวันตกก่อน

ซึ่งก็หมายความว่า ดินแดนซานไห่จะร่วมมือกับดินแดนสอด
คล้อง ทำลายนครรัฐหยุนหนานก่อน เมื่อทางตะวันตกสงบ
ลงแล้ว พวกเขา ก็จะพุ่งเป้าไปที่นครรัฐอื่นๆ

ทฤษฎีดังกล่าว รวมกับที่กองทัพมังกรปรากฏตัวขึ้นใกล้กับ
ชายแดนของมณฑลหยุนหนาน ในปีใหม่ที่จะมาถึงนี้ ดู
เหมือนว่ามันจะทำให้เหล่าลอร์ดรู้สึกไม่สบายใจ

.....
.....

โกอา ปีที่ 2 เดือนที่ 12 วันที่ 4

พระราชวังถูกรื้อถอนออกอย่างสิ้นเชิงแล้ว

พระราชวังอันยิ่งใหญ่ของหงสวีนวน กลายเป็นอดีตไปแล้ว
ตอนนี้ พวกเขาเริ่มการก่อสร้างศาลากลางจังหวัดขึ้นแทนที่
แล้ว

สิ่งใหม่ๆ กำลังเข้ามาแทนที่ของเดิม มันแสดงให้เห็นว่า
ปรัชาการเมืองเดิมกำลังเปลี่ยนแปลงเป็นปรัชาการ

เมืองใหม่

เมื่อถึงจุดนี้ ประเทศไทยถึงก็ได้สิ้นสุดลงอย่างสมบูรณ์แล้ว
พวกเขาได้หายไปจากการแข่งขันในเขตทุรกันดารแล้ว

บ่ายวันนั้น ฝ่ายธุรกิจได้จัดงานประมูลครั้งใหญ่ บนจตุรัส
ด้านหน้าพระราชวังเดิม ภายในเวลาไม่ถึง 2 ชั่วโมง สินค้า
ทั้งหมดถูกขายออกไป สร้างรายได้มากกว่า 110,000

เหรียญทอง

ในหมู่ผู้ประมูล มีพ่อค้าบางคนวางแผนที่จะขายสินค้าเหล่านี้
นี้ต่อให้กับเหล่าผู้ที่ยังคงศรัทธาต่อหงสีฉนวนต่อในภายหลัง

ฝ่ายข่าวกรองและองค์กรรักษาสันติภาพ พิษณุพนธ์ ตรีวิมลภูมิหลัง

ทั้งหมดของพวกเขา และพยายามอย่างที่สุด เพื่อไม่ให้ใคร
ตกหล่น พวกเขาจะจัดการกับอิทธิพลของประเทศไต้หวันเดิม
ในจังหวัดทั้งสองอย่างเงียบๆ

ในเวลาเดียวกัน องค์กรอสรพิษหมิฟก็เริ่มทำการสอบสวน
หมู่บ้านต่างๆที่อยู่ภายในจังหวัดทั้งสอง พวกเขาทำการ
กวาดล้างทุกคนที่เคารพบูชาหงสีวฉวนอย่างลับๆ

การกระทำทั้งหมดเหล่านี้ ก็เพื่อปูทางสู่การปกครองของดิน
แดนซานไห่

สำหรับเงินที่พวกเขาได้รับจากการประมูล โอหยางไชวไม่ได้
โยนมันเข้าไปในโครงการก่อสร้างในจังหวัดสุ่นโจวและจ้ง
หวัดเจิ่นอ้าน แต่เขาใช้มันเป็นค่าใช้จ่ายในการขยายกองทัพ

และเป็นค่าชดเชยสำหรับทหารที่สูญเสีย

จังหวัดใหม่ทั้งสองที่เพิ่งจะถูกยึด รวมกับจังหวัดหวู่โจวใน
ก่อนหน้านี้ ทั้งหมดไม่ก่อให้เกิดภาระทางการเงินใดๆต่อดิน
แดนเลย

พร้อมกับที่การประมุขสิ้นสุดลง องค์รัชชโอรสพิษทมิฬก็เริ่ม
ปฏิบัติการกวาดล้างภายในเมือง ผู้ที่อยู่ในรายชื่อ ไม่ว่าจะ
เป็นเหล่าข้าราชการ, พ่อค้า หรือคนทั่วไป ที่ยังคงจงรักภักดี
ต่อหงสีวฉวน ถูกตัดสินประหารชีวิตทั้งหมด

ในเวลาเพียงวันเดียว มีผู้ถูกประหารไปถึง 200 คน

ในฉบับหลัง เรื่องนี้ทำให้เมืองเทียนจิงเกิดความสับสนวุ่นวาย

อย่างช่วยไม่ได้ โหหยางโซวทำได้เพียงออกไปสงบประชาชน
ลงด้วยตัวเอง โดยแสดงให้เห็นว่า นี่เป็นการกำจัด
ขยะภายในเมืองเท่านั้น เมืองเทียนจิงจึงกลับเข้าสู่สภาวะ
ปกติ

.....
.....

โกอา ปีที่ 2 เดือนที่ 12 วันที่ 5

เปาซุหยามาถึงเมืองเทียนจิงในที่สุด

ขู่โจวซือมาพร้อมกับเขาด้วย โดยขู่โซวซือจะใช้เวลา 1 วัน

ที่นี่ เพื่อรับคำแนะนำจากโอหยางโขว ก่อนที่เขาจะเดินทาง
ต่อไปยังจังหวัดเงินฮ่าน

เมื่อ 2 วันก่อน มู่หลานเยว่ได้นำข้าราชการ 500 คน เข้าสู่จ้ง
หวัดเงินฮ่าน และเข้าดูแลการปกครองภายในจังหวัดแล้ว
กองพลทหารที่ 1 และ 2 แห่งกองทัพมังกร ทำการคุ้มกันพวก
เขาระหว่างเดินทาง

นอกจากนี้ มู่หลานเยว่ยังมีองครักษ์ส่วนตัวอย่าง หลี่เฟยเซ
ว่ออีกด้วย

หลี่เฟยเซว่กล่าวว่า เธอต้องการจะจัดตั้งนิภายในจังหวัด
เงินฮ่าน และมู่หลานเยว่ก็สนับสนุนเรื่องนี้อย่างเต็มที่

เมื่อเห็นเช่นนี้ เป็นธรรมดาที่โอหยางโชวจะให้การสนับสนุน
ด้วยเช่นกัน

วันรุ่งขึ้น ภายใต้การคุ้มกันของกองกำลังองครักษ์ส่วนตัว
หยางสีวจึงเริ่มออกเดินทางไปยังจังหวัดเลยโจว

.....
.....

โกอา ปีที่ 2 เดือนที่ 12 วันที่ 8

โอหยางโชวเริ่มออกเดินทางออกจากเมืองเทียนจิง

กองพลทหารคนเถื่อนภูเขาทั้งสอง เดินทางไปพร้อมกับเขา
สำหรับกองกำลังอื่นๆ พวกเขาจะยังอยู่ที่เมืองเทียนจิงชั่ว
คราว จนกว่ากองพลทหารรักษาการณ์จังหวัดฮูโจวจะถูก
จัดตั้งขึ้นอย่างสมบูรณ์ จากนั้น พวกเขา ก็จะเดินทางกลับ
เมืองซ่านไห่

ในเวลา^{นี้} กองพลทหารรักษาการณ์จังหวัดฮูโจวได้ถูกจัดตั้ง
ขึ้นเสร็จสมบูรณ์แล้ว กองพลทหารคนเถื่อนภูเขาที่อยู่^{ที่นั่น}
จึงเริ่มเดินทางไปยังเมืองซ่านไห่ โดยพวกเขาจะเดินทางไป
ถึงเมืองในอีกไม่กี่วันข้างหน้า^{นี้}

เดิม โหหยางโชวต้องการจะใช้เวลาช่วงนี้อยู่เมืองเทียนจิงต่อ
ไป แต่น่าเสียดาย จดหมายที่องค์กรกษัตริย์อสรพิษหิมะทำให้เขา
ไม่มีทางเลือกนอกจากเดินทางกลับเมืองซ่านไห่

จากรายงานขององค์กรกษัตริย์ศรีพิษทมิฬ พวกเขาพบตัวฟานห
ลี้และไซซีแล้ว

ในวันเดียวกันนั้น ไปเซวก็ได้อ้างกับฝ่ายธุรกิจถึงการตัดสินใจ
ใจของพวกเขา เธอกล่าวว่า พ่อของเธอตอบรับการย้าย
บริษัทการค้าไปมายังดินแดนซานไห่

ถ้ามีใครกล่าวว่า ระหว่างฟานหลี้และไป๋กุ้ยไม่มีอะไรเกี่ยว
พันกัน แม้ว่าโอหยางไชวจะต้องตาย เขาก็จะไม่เชื่อคนผู้นั้น

สำหรับคำเชิญขององค์กรกษัตริย์ศรีพิษทมิฬ ฟานหลี้เพียงตอบ
รับแบบสบายๆอย่างไม่คาดคิด เขายอมรับการเดินทางมายัง
เมืองซานไห่

จากคำกล่าวของเขา ตราบที่ไปถึงเมืองหลวงที่ใกล้ที่สุด พวก
เขาก็สามารถจะโทรศัพท์ไปยังเมืองซานไห่ได้ในทันที

ดังนั้น โหหยางไชวจึงต้องรีบเดินทางกลับ

ถ้าใครจดบันทึกเวลาดีๆ จะพบว่า โหหยางไชวได้ออกจาก
เมืองซานไห่ เป็นเวลานานถึง 2 เดือนแล้ว มันถึงเวลาที่เขา
ต้องกลับไปแล้ว

.....

.....

โกอา ปีที่ 2 เดือนที่ 12 วันที่ 12

โอหยางโซวนำกองกำลังของเขาเดินทางไปถึงฐานที่มั่นมู
หลาน

ภายในฐานที่มั่น โอหยางโซวเข้าพักที่นั่นเป็นเวลา 1 วัน
ระหว่างที่เขาพักที่นั่น เขาได้พูดคุยอย่างลึกซึ้งกันต่อหน้าต่อ
เกี่ยวกับการจัดระเบียบโครงสร้างกองทัพอย่างเฉพาะ
เจาะจง และการเปลี่ยนแปลงบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

ตามที่คาดหวังไว้กับข้าราชการที่ทรงความสามารถผู้นี้ เพียง
ระยะเวลาสั้นๆ เขาสามารถเริ่มทำแผนคร่าวๆได้แล้ว 10
หน้า

แน่นอนว่า เขาได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่างๆ ใน
กรมกิจการทหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งหัวหน้าฝ่ายสงครามเจ้า
แก้ว ที่มีบทบาทสำคัญอย่างมาก เขากลายเป็นผู้ช่วยที่สำคัญ
ที่สุดของตุ่หรือฮุ่ยไปแล้ว

วันถัดมา โอหยางโซวนำกองกำลังของเขาออกเดินทางอีก
ครั้ง

จนถึงวันนี้ หลี่สวี่เจิง, เฉินหยูเจิง, เสี่ยวเซากุ้ย และเฟิงหยู
นชาน ขุนพลทั้งสี่ของประเทศไท่ผิงเดิม ยังคงดีใจกัน และไม่
ยอมรับการยอมจำนน

เมื่อโอหยางโซวเห็นเช่นนั้น เขาก็ตัดสินใจพาพวกเขากลับไป
เมืองชานไห่ด้วย เพื่อจัดการกับพวกเขาที่นั่น

.....
.....

โกอา ปีที่ 2 เดือนที่ 12 วันที่ 15

โอหยางโซวเดินทางกลับมาถึงเมืองซานไห่อย่างเร็ว

ที่ประตูด้านทิศเหนือ เสี่ยวเหอนำเหล่าข้าราชการและขุน
พลออกมาคุกเข่าต้อนรับเขา ฉากที่น่าเกรงขามนี้ ทำให้ผู้คน
ในเมืองซานไห่ตกตะลึง

มันเป็นดังการประกาศการกลับมาขององค์ราชา

เมื่อเขากลับมาถึงเมืองซานไห่แล้ว โหหยางไชวก็อนุญาตให้
กองพลทหารคนเถื่อนภูเขาสอง ย้ายเข้าไปยังค่ายทหาร
ของเขตเมืองหลวง จากนั้น เขาก็ไม่สนใจใคร ขณะที่เขาเดิน
ตรงไปยังพื้นที่ชั้นในของคฤหาสน์ขุนพลผู้ว่าราชการแห่ง
หนานเจียง

หลังจากที่ออกจากบ้านไปนาน ตอนนี้ โหหยางไชวคิดถึง
ครอบครัวของเขามาก

ทั้งปิงเอ๋อที่น่ารักและซ่งเจียผู้งดงาม เขาคิดถึงพวกเธอทั้งวัน
ทั้งคืน

เฉพาะอยู่กับพวกเธอเท่านั้น โหหยางไชวถึงจะสามารถลด

แรงกดดันและความตึงเครียดในการทำงานของเขาได้

TWO Chapter 545 โหยหาคำแนะนำจาก
เจียงซาง

ณ เมืองซานไห่, วัดทางทหาร

หลังจากพักผ่อนแล้ว โหหยางไชวก็นั่งหน้าไปยังวัดทางทหาร
เพื่อคืนชีพให้กับเว่ยจาง

โชคดีที่เกมส์นี้ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการเนาเปื่อยของศพ ร่าง
ของเว่ยจางที่ถูกส่งมาเมื่อ 2 เดือนก่อน จึงยังคงสมบูรณ์ดี

หลังจากที่ร่างของเขามาถึงเมืองซานไห่ มันก็ถูกทิ้งไว้ที่วัด

ทางทหาร รอให้โอหยางโซวมาจัดการต่อ

โอหยางโซวเข้ามาในวัดและกดไปที่วิญญาณขุนพล แล้ว
เสียงแฉ่งเตือนจากระบบก็ดังขึ้นที่หูของเขาทันที

“แฉ่งเตือนระบบ : พบศพของขุนพลระดับกษัตริย์ ความต้อง
การคืนชีพ คุณจะต้องใช้วิญญาณขุนพลระดับกษัตริย์ 1
ดวง และเงิน 3,000 เหรียญทอง คุณจะคืนชีพหรือไม่?”

“ใช่!”

โอหยางโซวไม่ได้คาดหวังว่า การคืนชีพจะต้องใช้เงินด้วย

“แจ้งเตือนระบบ : การคืนชีพได้รับการยืนยัน เริ่มดำเนินการ
ในทันที!”

เกิดเสียง ‘ซู่!’ แสงสีฟ้าพุ่งออกมาจากจี้หยกวิญญาณขุนพล
ก่อนที่มันจะเข้าไปในร่างของเว่ยจาง จากนั้นก็หายไป

ในเวลาเดียวกัน จี้หยกก็แตกออกเป็นชิ้นๆ 7-8 ชิ้น

ขณะที่แสงเข้าสู่ร่างของเขา ร่างของเว่ยจางก็ค่อยๆ ฟื้นตัว
หลังจากนั้นชั่วครู่ เขาก็ตื่นขึ้น

“ท่านลอร์ด!”

สำหรับเว่ยจาง มันเหมือนกับว่า เขาเพิ่งจะตื่นขึ้นมาจาก
ความฝัน ความทรงจำของเขายังคงติดอยู่กับสนามรบ

มองไปยังสภาพแวดล้อมรอบๆ เขารู้สึกสับสนเล็กน้อย โชคดี
ที่เขาปรับตัวได้ดี เมื่อเห็นโอหยางโซว เขาจึงรีบค้ำ
หักท่ายอย่างเคร่งขรึม

“ขุนพลเว่ย ท่านลำบากมากมาแล้ว พักอยู่ที่นี้ซัก 2-3 วัน
ก่อน แล้วค่อยกลับไปที่กองกำลังของท่าน”

“ขอรับท่านลอร์ด!”

เว่ยจางพยักหน้า เขาสงบลงแล้ว สำหรับเรื่องอื่นๆของเขา โอ
หยางโซวไม่จำเป็นต้องกังวล

หลังจากที่เขาออกจากวัดทางทหารแล้ว โอหยางไชวก็มุ่ง
หน้าไปดื่มหาวิทยาลัยสีหนาน

แม้ว่าเซตทอร์กันดาร์เฟิงจะผ่านสงครามอันโหดร้ายมา แต่
ธุรกิจในเมืองซานไห่กลับยังคงดำเนินต่อไปและเติบโตขึ้น
อย่างต่อเนื่อง บนท้องฟ้า ไม่มีก้อนเมฆสีแดงแม้แต่ก้อน
เดียว ในความเป็นจริง มันไม่มีเมฆอยู่เลย เป็นท้องฟ้าสี
ครามที่สดใสอย่างมาก

ทั้งหมดนี้เป็นพรของดินแดน นอกจากนี้ พวกเขายังมีวัด
จักรพรรดิเหลือง, วัดหมาไฉ่ว และวัดอื่นๆ ความชั่วร้าย
ธรรมดาจึงไม่กล้าจะหยั่งรากลึกที่นี่

ในขณะที่ศิษย์จำนวนมากจบการศึกษาก่อนกำหนด และถูก
ส่งไปยังจังหวัดสุโขทัย และจังหวัดเงินอุดรแล้ว
มหาวิทยาลัยจึงเจียบเหงากว่าปกติ มันไม่ได้ก็เหมือน
กับก่อนหน้านี้

อย่างไรก็ตาม การรับสมัครศิษย์ในช่วงฤดูใบไม้ผลิสำหรับปี
หน้าได้เริ่มขึ้นแล้ว

ในช่วงฤดูใบไม้ผลิของปีถัดไป แต่ละมหาวิทยาลัยจะรับ
สมัครศิษย์จำนวน 3,000 คน จากทั้งหมด 8,000 คน จะเป็น
ศิษย์ที่เรียนหลักสูตรครึ่งปี ส่วนที่เหลือจะเรียนหลักสูตร 1 ปี

โอหยางโซวมาที่นี้ เพื่อมาเยี่ยมเยือนเจียงฮางโดยเฉพาะ ดิน

แดนได้เข้าสู่ช่วงเวลาที่ยากลำบาก เขาจึงต้องการให้
ปรมาจารย์ให้คำแนะนำแก่เขา

ดังนั้น โอหยางโชวจึงคิดถึงเจียงซาง หรือเจียงท่ายกงผู้นี้

สำหรับสถานการณ์ในปัจจุบันของดินแดน อาจจะมีเพียง
เจียงซางเท่านั้น ที่สามารถจะช่วยเข้าได้

หลังจากที่เจียงซางมาดูแลมหาวิทยาลัยแล้ว นอกเหนือจาก
บ้านที่เกาะดาวดับ เขายังมีบ้านอีกแห่งหนึ่งในมหาวิทยาลัย
สีหนาน สถานที่แห่งนี้ ทำให้เขาสามารถจัดการเรื่องต่างๆใน
มหาวิทยาลัยได้โดยสะดวก

ดูเหมือนว่า เขาจะคาดการณ์การมาถึงของโอหยางโชวไว้

แล้ว เจียงซางจึงมารอเขาที่หน้าบ้านโดยเฉพาะ

ทั้งสองนั่งตรงข้ามกันและกัน

“ท้ายกอง ข้าควรจะทำเช่นไร?”

โอหยางโซวไม่ได้แนะนำสถานการณ์ของดินแดนในปัจจุบัน
เขาเข้าหัวข้อหลักในทันที เขาเชื่อว่า แม้เจียงซางจะอยู่แต่ใน
มหาวิทยาลัย แต่ก็ไม่มีอะไรในโลกที่สามารถหลบหนีสายตา
ของเขาไปได้

ตามที่คาดไว้ เขายิ้มและกล่าวสั้นๆว่า “รอ!”

“รอ?”

เมื่อโอหยางโซวได้ยินเช่นนั้น เขาก็คิดอย่างลึกซึ้ง

“ท่ามกลางต้องการให้ข้าพักผ่อน และฟื้นคืนความแข็งแกร่ง
โดยที่ตอนนี้ไม่ต้องทำอะไรเลยหรือ?”

“ท่านเป็นเด็กหนุ่มที่ควรค่าแก่การสอนจริงๆ” เจียงซาง
หัวเราะออกมา

“มีกรอบเวลาหรือไม่?” โอหยางโซวถาม

การพิชิตเขตทุรกันดาร เป็นเหมือนกับการเดินทางทวน

กระแสน้ำ ถ้าคุณไม่เดินหน้า คุณก็จะถอยหลัง ถ้าคุณรอนานเกินไป คนอื่นๆก็จะไล่ตามคุณได้ทัน เมื่อถึงตอนนั้น การจะไปต่อก็คงจะไม่ง่ายขึ้น

ดังนั้น เวลาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญเป็นอย่างมาก

แม้ว่าโอหยางโซวจะกลับมาเกิดใหม่ แต่เขาก็ยังขาดความสามารถในการทำความเข้าใจในเวลาที่เป็น

“อย่างน้อยครึ่งปี อย่างมาก 1 ปี แน่แน่นอนว่า มันจะมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นบนโลก” เจียงซางกล่าว

“ครึ่งปีถึงหนึ่งปีหรือ?”

เมื่อโอหยางโซวได้ยินเช่นนั้น คิ้วของเขาก็ขมวดแน่น

ตั้งแต่เริ่มเกมส์ จนถึงตอนนี้ เพิ่งจะผ่านมาได้เพียง 2 ปีเท่านั้น
ตอนนี้ ดินแดนซานไห่จะต้องนอนรอนานกว่าครึ่งปี นี่
เป็นสิ่งที่ยากสำหรับโอหยางโซว

ครึ่งปีข้างหน้านี้ จะมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นมากมาย

โอหยางโซวไม่มั่นใจว่า รากฐานและความแข็งแกร่งของดิน
แดนซานไห่ในตอนนี้ จะสามารถอดทนได้นานถึงครึ่งปีหรือไม่

เมื่อเจียงซางเห็นปฏิกิริยาของโอหยางโซว เขาก็ไม่ได้กล่าว

อะไรออกมา เขาปล่อยให้โอหยางโซวติดสินใจด้วยตัวเอง

“ท่ายก โปรดสั่งสอนซ้ำด้วยเถิด!”

“ดินแดนกำลังเผชิญกับสถานการณ์ที่ยากลำบาก 2
ประการ” เมื่อได้เห็นการตอบรับของโอหยางโซว ในที่สุด
เจียงซางก็ช่วยโอหยางโซวแก้ปัญหาของเธอ “ประการแรก
รากฐานของพวกเราอ่อนแอ เนื่องจากขยายตัวเร็วเกินไป,
ประการที่สอง มีศัตรูจำนวนมากมาล้อมรอบพวกเราอยู่”

โอหยางโซวพยักหน้า เขายอมรับสถานการณ์ทั้งสองนี้อย่าง
ชัดเจน

สำหรับวิธีการจัดการกับสถานการณ์ เขาขาดแผนการที่

ชัดเจน

“เริ่มจาก ต้องสงบสถานการณ์ภายใน ก่อนที่จะจัดการกับ
สถานการณ์ภายนอก” เจียงซางกล่าวโดยตรง “สำหรับดิน
แดนชานไห่ เพื่อที่จะทำลายสถานการณ์นี้ มันจำเป็นจะต้อง
สร้างรากฐานให้มั่นคง เมื่อรากฐานมั่นคงแล้ว ก็ไม่มีอะไรที่
จะต้องกลัวอีก อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ในปัจจุบันคือ
อะไร?”

ขณะที่เขากล่าว ท่าทางของเจียงซางก็กลายเป็นเคร่งขรึม
มากขึ้น “จังหวัดหวู่โจว, จังหวัดส่นโจว และจังหวัดเจิ้นอ้าน
มีมลทินจากศาสนาที่ชั่วร้าย พวกเราจึงต้องทำการเปลี่ยน
การปกครองและเอาชนะใจประชาชน แม้ว่าจังหวัดเล่ยโจว
และจังหวัดเจ้าฉิงจะไม่มีปัญหาใหญ่ แต่มันก็ยังคงมีปัญหา
เล็กๆอยู่บ้าง พวกเขาจึงสามารถใช้โอกาสนี้ พัฒนาเรื่อง

ที่สำคัญไปพร้อมกันได้”

“จังหวัดฉะเชิงเทรา ดูเหมือนจะมีเสน่ห์และมั่งคั่ง แต่มันก็
กระจุกตัวอยู่ที่เมืองหยาซานเท่านั้น พื้นที่อื่นๆยังไม่ได้รับการ
พัฒนา หนึ่งปีมานี้ ท่านลอร์ดยุ่งอยู่กับสงคราม และไม่ได้ให้
ความสนใจกับดินแดนเท่าที่ควร ประชาชนทุกคนนั้น
ปรารถนาที่จะได้รับการดูแลจากท่านลอร์ด”

เมื่อโอหยางโชวได้ยินเช่นนั้น อย่างช่วยไม่ได้ เหงื่อเม็ดโต
ปรากฏขึ้นบนหน้าผากของเขา

เดิม หลังจากที่หมู่หลานเยว่และเปาซุหย่าเข้ามาจัดการ โอ
หยางโชวก็นึกถึงเพื่อนคลาไคลกับจังหวัดต่างๆ และเขาคิดว่ามัน
ดำเนินไปในเส้นทางที่ถูกต้องแล้ว

ใครจะรู้ว่า เพียงคำกล่าวไม่กี่คำของเจียงซาง จะทำให้มี
ปัญหามากมายปรากฏขึ้นในดินแดน

“มีอีกประเด็น ระบบการปกครองของท่านมีความสำเร็จ
เล็กๆแล้ว แต่มันไม่ได้กล่าวถึงทายาท ไม่มีแม้แต่จะกล่าวถึง
การตัดสินใจเลือกภรรยาที่ถูกต้อง ประชาชนในดินแดนจึง
เป็นกังวล” เจียงซางเพิ่มปัญหามาอีก 1 ข้อ

“ซึ่งเจียเป็นภรรยาของข้า เหตุใดท่านถึงกล่าวว่า ข้ายังไม่ได้
ตัดสินใจ?” โอหยางโชวไม่เข้าใจปัญหานี้

เจียงซางส่ายหัว “เมื่อท่านลอร์ดได้เลือกแล้ว ท่านก็ต้อง
ประกาศให้ประชาชนเห็นเรื่องนี้อย่างชัดเจนด้วย ท่านจำเป็น

จะต้องแบ่งปันข่าวดี เพื่อให้พวกเขาส่งบลง”

“ท่านหมายความว่า ต้องมีงานแต่งงาน เพื่อยืนยันฉายาและ
สถานะของนางหรือ?”

“ถูกต้อง” เจียงซางพยักหน้า

“ตกลง พวกเราจะจัดการแต่งงานหลังปีใหม่ ในตอนนั้น พวก
เราหวังว่า ท้ายกงจะมาเป็นประธานในงานให้ได้” โหหยาง
โหวกล่าว

หลังจากที่ได้ยินคำกล่าวของเจียงซางแล้ว โหหยางโหวก็รู้สึก
ว่า มันถึงเวลาที่เขาจะมอบฉายาที่ถูกต้องให้แก่ซ่งเจี๋ยแล้ว
พวกเขาไม่ได้พบกันมานาน มันทำให้โหหยางโหวรู้สึกว่าเขา

ละเลยเธอมากเกินไป

“แน่นอน” เจียงซางกล่าวขณะหัวเราะ

“แล้วข้าควรจะสร้างความแข็งแกร่งให้กับดินแดนอย่างไรดี?”

โอหยางโซวถามอีกครั้ง

“ปล่อยให้มันดำเนินไปตามธรรมชาติ” เจียงซางกล่าว

“ท่านหมายความว่าอย่างไรหรือ?”

โอหยางโซวไม่เข้าใจความหมาย ปล่อยให้มันดำเนินไปตาม
ธรรมชาติ มันจะดีสำหรับเขตทุรกันดารจริงๆหรือ อย่างไรก็ตาม

ตาม เนื่องจากมันเป็นคำกล่าวของเจียงซาง เขาจึงควรมี
เหตุผลและได้พิจารณาถึงความเป็นไปได้ทั้งหมดแล้ว

เจียงซางหัวเราะและกล่าวว่า “คนที่ไม่ควรจะทำอะไรไม่ใช่
ใครอื่น แต่มันคือ ตัวท่านเพียงผู้เดียว”

“ท้ายกองโปรดอธิบายด้วยเถิด” โอหยางโซวกกล่าว

“ภายในดินแดน ไม่ว่าจะในการทหารหรือการปกครอง ไม่มี
การขาดแคลนผู้มีความสามารถเลย ความเสียหายเพียง
อย่างเดียวก็คือ ท่านลอร์ดควบคุมดินแดนทั้งหมดโดยตรง
การแสดงความสามารถของพวกเขาจึงถูกจำกัดไว้ นั่นเป็น
ความสูญเสียอย่างมาก ดินแดนไม่ได้ขาดผู้นำ แต่พวกเขา
เพียงแค่ไม่มีโอกาสจะแสดงความสามารถของพวกเขาออก

มา”

เมื่อโอหยางโซวได้ยินเช่นนั้น เขาก็รู้สึกตกใจ

ตั้งแต่ดินแดนอยู่ในระดับหมู่บ้าน โอหยางโซวก็ใช้
ประสบการณ์ในชีวิตที่แล้วของเขา กำหนดทิศทางของดิน
แดน ไม่ว่าจะเป็นการปกครองหรือการทหาร โอหยางโซว
ตัดสินใจทั้งหมดเพียงผู้เดียว

ไม่ว่าจะเป็นเสี้ยวเหอ, ฟานจงหยาน, เว่ยจาง หรือขุนพลคน
อื่นๆอย่าง ไป่ฉี และหารสิน พวกเขาต่างก็เป็นผู้ทรงความ
สามารถในยุคของพวกเขา อย่างไรก็ตาม ภายใต้อำนาจของ
โอหยางโซว พวกเขาได้รับบทบาทเพียงผู้ติดตาม พวกเขา
เพียงเดินตามและทำตามคำสั่งของเขาเท่านั้น

ในด้านนี้ โอหยางโซวไม่ค่อยฉลาดนัก

เมื่อประสบการณ์ในชีวิตที่แล้วไม่สามารถนำทางเขาได้อีก
ต่อไป เขาจะเริ่มสูญเสีย

ในเวลาเดียวกัน เขาได้ทำการดูแลและตัดสินใจด้วยตัวเอง
เป็นเวลานาน เขาจึงไม่รู้สึกว่า เขาไม่ได้ให้อำนาจแก่เหล่าข้า
ราชการของเขาอย่างเพียงพอ

มันดูเหมือนว่า โอหยางโซวกำลังทำงานของเขา แต่ในความ
เป็นจริงแล้ว เขากำลังจำกัดความสามารถคนของเขาเอง

หากมันยังดำเนินเช่นนี้ต่อไป ดินแดนอาจจะตกอยู่ใน
สถานการณ์ที่เป็นอันตรายได้

ก่อนหน้านี้ โอหยางโซวกังวลเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว และ
เขาก็หาทางป้องกันมัน ใครจะรู้ว่า มันจะเกิดขึ้นโดยที่เขาไม่
รู้ตัว

หลังจากที่ได้ฟังคำกล่าวของเจียงซางแล้ว โอหยางโซวจึงได้
สติในที่สุด

โอหยางโซวลุกขึ้นและค้ำับเจียงซางด้วยความเคารพอย่าง
สุดซึ้ง

“ข้าควรจะทำลายสถานการณ์นี้อย่างไร?” โอหยางโซวถาม

อีกครั้ง

“ท่านไม่ต้องทำอะไรเลย มันจะถูกทำลายไปเอง”

เจียงซางกล่าวต่อ “ศัตรูทำงานร่วมกันเพราะกลัวการรุกราน
ของดินแดนشانไห่ เหมือนกับฝูงแกะและหมาป่า เพื่อปลีกล
เลียงการถูกกิน เป็นธรรมชาติที่พวกเขาจะรวมตัวกัน”

“แต่ในขณะที่หมาป่าจ่าฝูง ฝูงแกะจะยังคงรวมตัวกันได้อีก
หรือ?”

“ไม่ พวกเขาคงจะไม่รวมตัวกันอีก” ดวงตาของโอหยางโซว
เปล่งประกายขึ้น

เจียงซางหัวเราะ “ถูกต้อง ในเขตทุรกันดาร ไม่มีแกะตัวใดที่ไม่เป็นอันตรายจริงๆ แม้ว่าพวกเขาจะไม่เป็นอันตราย พวกเขาก็คงต้องกินหญ้า ดังนั้น ในขณะที่หมาป่าหายตัวไป แกะที่ไม่เป็นอันตรายจะเริ่มดุร้ายและต่อสู้กันเอง ในเวลานั้น โอกาสของท่านก็จะมาถึง วัดหงหลู่ที่เพิ่งจะตัดตั้งขึ้นโดยท่านลอร์ด มีโอกาสได้แสดงพลังของพวกเขาแล้ว”

“ขอบคุณสำหรับคำสอนของท่าน!”

โอหยางโซ่วรู้สึกตกใจอย่างแท้จริง

TWO Chapter 546 กองทัพทหาร

องครักษ์

การอุปมาของเจียงซาง เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างหมา
ป่าและฝูงแกะ ทำให้ภาพของดินแดนซานไห่และดินแดน
รอบข้างกระจ่างชัดขึ้น ด้วยคำแนะนำของเจินวซาง มันทำให้
หัวใจของโอหยางโซวกลายเป็นพลอดปรอง

แผนการขนาดใหญ่ ค่อยๆเฉียบคมมากขึ้นภายในหัวใจของ
เขา

แน่นอนว่า ทุกอย่างจะต้องรอจนถึงปีใหม่ ก่อนที่ปีที่ 3 จะมา
ถึง มันยังมีเวลาอีกครั้งเดือน โอหยางโซวมีหลายสิ่งที่เขาจะ

ต้องจัดการ ก่อนที่จะถึงเวลานั้น

ประการแรก การสร้างกองทัพทหารองครักษ์

ขณะที่กองทัพมังกรย้ายเข้าสู่จังหวัดเจิ้นอ้าน ขุนพลคนเถื่อน
ภูเขาทั้งสองในกองทัพมังกร ก็ได้แยกตัวออกมา และเดิน
ทางกลับมายังเมืองซานไห่ ตามคำสั่งของกรมกิจการทหาร

ขุนพลทั้งสองก็คือ เล่ยจิงเทียนและชีเปา พวกเขาเป็นขุนพล
คนเถื่อนภูเขาที่โดดเด่น โดยเฉพาะเล่ยจิงเทียน โอหยางโซว
ไม่ได้เป็นคนเดียวที่ให้ความสนใจในตัวเขา แม้แต่ผู้บังคับ
บัญชาของเขา เอ้อหลาย ก็แนะนำและชื่นชมเขาเอาไว้มาก

หลังจากออกจากมหาวิทยาลัยสีหนานแล้ว โอหยางโซวก็ไป

ที่ค่ายทหารภายในเขตเมืองหลวง และประกาศการจัดตั้ง
กองทัพทหารองครักษ์ขึ้นอย่างเป็นทางการ

กองทัพทหารองครักษ์จะมี 4 กองพลทหารเป็นการชั่วคราว
แม้แต่ตำแหน่งขุนพลแห่งกองทัพทหารก็ยังถูกวางเอาไว้ชั่วคราว
โอหยางโซวจะเป็นผู้บัญชาการก่อนในเวลานี้

กองพลทหารองครักษ์เดิมที่นำโดยหลินยี่ จะเปลี่ยนเป็นกอง
พลทหารที่ 1 ในเวลาเดียวกัน กองพลทหารนี้จะเป็นกองพล
ทหารม้าทั้งหมด

กองพลทหารคนเถื่อนภูเขาคองพลที่ 2 เดิม จะเปลี่ยนเป็นกองพล
ทหารที่ 2 พวกเขาจะเป็นกองพลทหารราบคนเถื่อนภูเข
เกราะหนัก โดยใช้โอกาสนี้ โอหยางโซวได้เลื่อนตำแหน่งขึ้น

เป็นนายพลอย่างเป็นทางการ

กองพลทหารคนเถื่อนภูเขาที่ 3 เดิม จะเปลี่ยนเป็นกองพล
ทหารที่ 3 โดยพวกเขาจะเป็นกองพลทหารราบคนเถื่อนภูเขา
เกราะหนักเช่นกัน โอหยางโซวเลือกเลยจึงเพี้ยนเป็นนายพล
แห่งกองพลทหารนี้

กองพลทหารคนเถื่อนภูเขาที่ 4 เดิม จะเปลี่ยนเป็นกองพล
ทหารที่ 4 กองพลนี้จะถูกเตรียมไว้สำหรับเป็นกองพลทหาร
สัตว์ร้ายเกราะเหล็ก โอหยางโซวเลือกซานจูเป็นนายพลของ
กองพลทหารนี้

ขุนพลคนเถื่อนภูเขา ซี้เปา จะเป็นรองนายพลของกองพล
ทหารที่ 4 ด้วยความช่วยเหลือของซี้เปาที่เป็นชาวคนเถื่อน

ภูเขา มันจะทำให้ซานจูจัดการกับกองพลทหารได้ง่ายขึ้น

จากหุบเขาสัตว์ร้ายเกราะเหล็กในจังหวัดฉีฉางโจว สัตว์ร้าย
เกราะเหล็กกลุ่มแรก 5,000 ตัว ได้มาถึงเมืองซานไห่แล้ว
ฝ่ายคลังอาวุธกำลังเร่งสร้างชุดเกราะให้กับพวกมัน และคง
จะแล้วเสร็จในเร็ว ๆ นี้

กองพลทหารสัตว์ร้ายเกราะเหล็กเป็นทหารประเภทใหม่ ดัง
นั้น วิธีการฝึกอบรมจึงกลายเป็นปัญหาใหญ่ที่สุดสำหรับ
นายพลอย่างซานจู

ปัญหาแรกก็คือ การทำให้สัตว์ร้ายเกราะเหล็กเชื่อ

เทคนิคการทำให้สัตว์เชื่องของจีนมีประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน

ดังนั้น หากใครชักคนต้องการจะทำให้ม้าศึกเชื่อง มันจึงไม่ใช่
เรื่องที่ยากเกินไปนัก อย่างไรก็ตาม สัตว์ร้ายเกราะเหล็กแตก
ต่างออกไปอย่างสิ้นเชิง พวกมันดุร้ายและยากที่จะฝึกอบรม

นอกจากนี้ จากสายเลือดของพวกมัน ม้าเกิดมาแล้วสามารถ
ปรับตัวให้เข้ากับเสียงและการฆ่าในสนามรบได้ สำหรับสัตว์
ร้ายเกราะเหล็ก ยังไม่เป็นที่แน่ชัดว่า พวกมันจะมีปฏิกิริยา
อย่างไร

โชคดีที่เจ้ากรมปศุสัตว์ เสียโหวดยิง ได้แก้ปัญหายุ่งใหญ่ได้
อย่างหนึ่งแล้ว นั่นก็คือ การให้อาหารแก่สัตว์ร้ายเกราะเหล็ก
ความยากลำบากเพียงอย่างเดียวก็คือ การทำให้สัตว์ร้าย
เกราะเหล็กทำความคุ้นเคยกับทหารคนเถื่อนภูเขา

เพื่อแก้ปัญหานี้ ชานจูได้เดินทางไปค้นหาและนำผู้ฝึกสัตว์
ร้าย 30 คน มาช่วยทหารฝึกและทำให้สัตว์ร้ายเกราะเหล็ก
เชื่อง จะมีเพียงพวกเขาเท่านั้น ที่จะกลายเป็นคู่หูที่ซื่อสัตย์
และเชื่อถือกันและกันได้

ชนเผ่าหลิอาศัยอยู่บนเกาะฉีฉงโจวมาเป็นเวลาช้านานแล้ว
พวกเขาจึงมีความเข้าใจเกี่ยวกับสัตว์ร้ายเกราะเหล็กเป็น
อย่างดี ในหมู่พวกเขา บางเผ่าก็ได้ฝึกสัตว์ร้ายเกราะเหล็กให้
เชื่อง และใช้พวกมันแทนวัวในการทำไร่ไถนา

ดังนั้น จึงมีผู้ที่รู้วิธีทำให้สัตว์ร้ายเกราะเหล็กเชื่องในแต่ละ
เผ่า อย่างน้อยก็ 1-2 คน ในครั้งนี้ ชานจูได้ใช้อัตลักษณ์ของ
เขา ในฐานะนายน้อยแห่งชนเผ่าหลิ ย้ายคนเหล่านี้ทั้งหมด
มายังเมืองซานไห่

มันถือเป็นเกียรติอย่างมากสำหรับชนเผ่าหลี ที่ซานจุมิ
ตำแหน่งที่สูงในกองทัพซานไห่ ดังนั้น เมื่อพวกเขาได้รับคำ
ร้องขอนี้แล้ว เผ่าต่างๆก็เต็มใจเข้าช่วยเหลือ

นอกจากนี้ เมื่อรวมกับเทคนิคการทำให้สัตว์ร้ายเกราะเหล็ก
เนื่องจากคู่มือที่โอหยางโซวได้รับมาแล้ว โอหยางโซวใช้เวลา
เพียง 2 วันเท่านั้น ในการทำให้สัตว์ร้ายเกราะเหล็กื่องได้

ถ้าไม่อย่างนั้น เพียงแค่มีผู้ฝึกสัตว์ร้ายของชนเผ่าหลีช่วย มัน
คงจะไม่สามารถให้ผลที่ดีเช่นนี้

เพื่อฝึกอบรมกองพลทหารสัตว์ร้ายเกราะเหล็ก กรมกิจการ
ทหารได้จัดเตรียมพื้นที่นอกเมืองทางเหนือ สร้างสนามฝึก

อบรมขนาดใหญ่ขึ้นมา

3 เดือนต่อจากนี้ กองพลทหารสัตว์ร้ายเกราะเหล็ก จะใช้เวลาอยู่ที่นั่น โอหยางโชวยังได้เลื่อนการฝึกอบรมในฐานะการฝึกอบรมกองกำลังพิเศษของพวกเขาออกไป เป็นกรณีพิเศษอีกด้วย

สำหรับกองพลทหารที่ 5 มันจะถูกวางไว้ชั่วคราว มันจะถูกจัดตั้งขึ้นในเวลาที่เหมาะสมในภายหลัง

ความแตกต่างที่สำคัญที่สุดในการขยายของกองกำลังทหารองครักษ์ในครั้งนี้กับครั้งล่าสุดก็คือ พวกเขาไม่ได้ใช้กำลังพลจากกองทัพทหารอื่นๆ แต่พวกเขาใช้กองพลทหารคนเถื่อนที่เขาทั้งสามที่เพิ่งจะจัดตั้งขึ้น

จากจุดนี้ ทุกคนจะมองเห็นถึงความสำคัญของทหารคน
เถื่อนภูเขา

โอหยางดชวไว้วางใจพวกเขา นอกจากนี้ ในฐานะที่เขาเป็น
ราชาแห่งคนเถื่อน มันจึงมีส่วนสำคัญอย่างมากด้วย เขาเชื่อ
ว่า เหล่าทหารคนเถื่อนภูเขานั้นจงรักภักดีต่อเขาอย่างถึงที่
สุด พวกเขาจะติดตามเขาไปทุกหนทุกแห่ง

โดยใช้ประโยชน์จากโอกาสนี้ เขายังสามารถเพิ่มความ
สัมพันธ์กับชนเผ่าคนเถื่อนภูเขาที่อยู่ภายนอกดินแดนได้อีก
ด้วย

ตอนนี้ กองพลทหารคนเถื่อนภูเขาได้รับชื่ออย่างเป็นทางการ

แล้ว นอกจากนี้ พวกเขายังเป็นหนึ่งในกองกำลังหลัก

จากนี้ พวกเขาจะเข้าสู่ฐานการฝึกอบรมกองกำลังพิเศษเป็น
เวลา 1 เดือน

โอหยางโซหวังว่า พวกเขาจะเรียนรู้อย่างเพียงพอ ไม่เพียง
มีแค่ความกล้าหาญเท่านั้น สุดท้ายแล้ว ความแข็งแกร่ง
เพียงพออย่างเดียว มันยังคงไม่เพียงพอ

แตกต่างจากกองทัพทหารอื่นๆ กองทัพทหารองครักษ์ไม่มี
กรมทหารย่อย แต่พวกเขามีองครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์
3,000 นาย ที่แข็งแกร่งมากที่สุดแทน

หลังจากจัดการกับกองทัพทหารองครักษ์แล้ว โอหยางโซมี

เวลาพบกับขุนพลทั้งสี่ของประเทศไท่ผิงเดิม

ขณะที่พวกเขาถูกจับกุม พวกเขาที่สั่พยายามที่จะฆ่าตัวตาย
หลายครั้ง

อย่างไรก็ตาม พร้อมกับการตายของหงส์วูฉวน และการยอม
จำนนของประเทศไท่ผิงเดิม มันทำให้ประเทศไท่ผิงกลายเป็น
เป็นส่วนหนึ่งของประวัติศาสตร์ไป หัวใจของพวกเขาจึง
กลายเป็นว่างเปล่า และพวกเขาไร้ซึ่งเป้าหมายที่จะก้าวต่อ
ไปในทันที

มันดูเหมือนว่า การฆ่าตัวตายจะกลายเป็นเพียงการกระทำ
โง่ๆ

ตอนนี้ พวกเขาไม่มีองค์ราชาหรือประเทศให้จงรักภักดีอีกต่อไปแล้ว

พร้อมกับที่ซีต้าไค่หายตัวไป และหยางสีวจึงไปเป็นผู้ว่า
ราชการจังหวัดเลยใจว พวกเขาทั้งสี่จึงไม่มีที่ไป

ทุกคนต้องเข้าใจว่า บุคคลทั้งสองนั้น เป็นกุญแจสำคัญของ
กองทัพประเทศไท่ผิงเดิม อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่ได้แสดง
ความเกลียดชังใดๆต่อดินแดนซานไห่

ไม่อย่างนั้น ดินแดนซานไห่คงจะไม่สามารถควบคุมเชลยศึก
ได้

นอกจากนี้ พวกเขาทั้งสี่ก็ไม่ได้ถูกทรมานในระหว่างที่ถูกคุม

ซึ่ง กลับกัน พวกเขาได้รับการดูแลเป็นอย่างดี และยังได้รับ
ความเคารพ เรื่องเดียวที่พวกเขาเรียนรู้จากดินแดนซ่านไห่ก็คือ
คือ สิ่งที่เกิดขึ้นกับประเทศไท่ผิงในประวัติศาสตร์

มันทำให้หลี่สวี่เจิงและคนอื่นๆรู้สึกเจ็บปวด

โศกนาฏกรรมที่เกิดขึ้นกับประเทศ ทำให้ทุกคนรู้สึกว่า ความ
ศรัทธาของพวกเขาถูกทำลายลง

พวกเขาแตกต่างจากผู้คนในจังหวัดสุ่นโจว และจังหวัด
เจิ่นอ๋าน ซึ่งเพิ่งจะเข้ามาติดตามศาสนาในขณะที่หงลี่ฉวน
ปรากฏตัวขึ้นในเขตทงกัณดาร พวกเขาจึงไม่มีโอกาสได้ทำ
ความเข้าใจความมิดที่อยู่เบื้องหลังของศาสนา

ส่งผลให้ประชาชนในจังหวัดทั้งสอง ยังคงเชื่อมั่นในหงส์
ฉนวน

หงส์ฉนวนและคนอื่นๆติดตามหงส์ฉนวนตั้งแต่เขาปรากฏตัว
ขึ้นในเขตทุรกันดาร ไกอาได้มอบความคิดในการติดตาม
เพื่อเริ่มราชวงศ์ในเขตทุรกันดาร

ดังนั้น เมื่อพวกเขาพบความจริงในประวัติศาสตร์แล้ว มันจึง
เป็นสิ่งที่พวกเขายากที่จะยอมรับมันได้

นี่ทำให้คำปฏิเสธรินแดนซานไห่ของพวกเขาค่อยๆอ่อนลง
อย่างไรก็ตาม หากต้องการให้พวกเขาจงรักภักดีอย่างแท้จริง
มันมีบางสิ่งที่ยังคงขาดอยู่

ในขณะที่โอหยางโซวไปถึงฐานที่มั่นมู่หลานแล้ว เขาต้องการ
จะพาทั้งสี่มายังเมืองซานไห่ พวกเขาไม่ได้ปฏิเสธข้อเสนอ
ของเขา ในขณะเดียวกัน โอหยางโซวก็ไม่ได้ปฏิบัติกับพวก
เขาเหมือนเป็นเชลย

พวกเขาได้รับการปฏิบัติราวกับเป็นขุนพลในกองทัพ พวก
เขามีอิสระตามที่พวกเขาต้องการ

ความแตกต่างเพียงอย่างเดียวก็คือ การขาดบทบาทที่แน่น
นอน

นี่เป็นโอกาสที่พวกเขาจะได้เห็นกองทัพซานไห่อย่างใกล้ชิด

การสังเกตนี้จะทำให้พวกเขาเปรียบเทียบกับกองทัพเดิมของ
พวกเขาได้

หลังจากที่ออกจากฐานที่มั่นมู่หลานแล้ว พวกเขาก็ได้ผ่าน
อำเภอมู่หลาน และอำเภอเฉินจวน การใช้ชีวิตของประชาชน
ในอำเภอทั้งสองนี้ ทำให้พวกเขาตกใจ

เศรษฐกิจได้รับการพัฒนา, ข้าราชการมีประสิทธิภาพ, ผู้คน
มั่งคั่ง, สวัสดิการที่สมบูรณ์แบบ และอื่นๆ

ทุกสิ่งที่เห็นส่งผลต่อจิตใจที่อ่อนแอของพวกเขา

มันดูราวกับว่า ดินแดนซานไห่เป็นโลกที่สมบูรณ์แบบ ซึ่งหง
ลือฉวนเคยอธิบายไว้ และต้องการจะดำเนินประเทศให้เป็น

เช่นนั้น

ความรู้สึกนี้ค่อนข้างแปลกประหลาด

เป้าหมายชีวิตที่พวกเขาต้องการจะบรรลุ กลับปรากฏขึ้นจริง
ในดินแดนของศัตรู

ยิ่งเมื่อพวกเขาได้มาถึงเมืองซานไห่ พวกเขาก็ยังตกใจเป็น
อย่างมาก

มันเป็นเมืองขนาดยักษ์และน่าเกรงขาม การวางผังเมืองเป็น
ไปตามหลักเหตุผล, ธุรกิจที่นี่ได้รับการพัฒนาและมันยังคง
พัฒนาอย่างต่อเนื่อง, ผู้คนมั่งคั่งร่ำรวย, ระบบข้าราชการทรง
ประสิทธิภาพ และมีบรรยากาศของความรุ่งเรือง

เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว เมืองเทียนจึงยังบกพร่องกว่ามาก

เมื่อพวกเขาเข้าไปในเขตเมืองหลวง ความวิจิตรงดงามของ
เมืองก็ทำให้พวกเขาหลงใหล

ด้วยเหตุนี้ คำเชิญชวนของโอหยางโชวจึงประสบความสำเร็จ
ทุกอย่างดูเหมือนว่าจะดำเนินไปอย่างสมบูรณ์แบบ

อย่างไรก็ตาม โอหยางโชวไม่ได้ต้องการให้พวกเขาเข้าสู่กอง
ทัพในทันที

เขาต้องการให้พวกเขาไปที่สถานศึกษาทางทหาร เพื่อเรียนรู้
ที่นั่นเป็นเวลา 3 เดือน หลังจากนั้น เมื่อการจัดระเบียบโครง

สร้างกองทัพเสร็จสิ้นแล้ว พวกเขาก็จะกลับเข้ากองทัพ

ทั้งสี่เป็นผู้มีความสามารถพิเศษที่ทรงคุณค่าอย่างปฏิเสธไม่ได้ ไม่อย่างนั้น พวกเขาคงจะไม่สามารถกลายเป็นขุนพลที่ยิ่งใหญ่ได้

สิ่งที่พวกเขายังบอกพร่องอยู่ก็คือ การศึกษาทางทหารที่เหมาะสม การเข้าศึกษาในสถานศึกษาทางทหาร จะช่วยชดเชยข้อบกพร่องนี้ได้

นอกเหนือจากทั้งสี่แล้ว กรมกิจการทหารยังได้คัดเลือกนายกอง 1,000 นาย, นายพัน 300 นาย, ผู้การ 50 นาย และแม่แต่นายพลอีก 5 นาย เข้าศึกษาในสถานศึกษาทางทหารนี้

โอหยางโซวต้องการจะใช้โอกาสนี้ ยกระดับพื้นฐานของเหล่า
ขุนพล

นี่เป็นเพียงชุดเดียวเท่านั้น สามเดือนจากนี้ พวกเขาจะส่งชุด
ที่สองตามมา ครึ่งปีต่อจากนี้ เขาต้องการให้ขุนพลทั้งหมดใน
กองทัพจบการศึกษา

เห็นได้ชัดว่า โอหยางโซวได้ยอมรับแผนการ ‘รอ’ ที่เจียงฮาง
ได้แนะนำเขาอย่างสมบูรณ์แล้ว